

PALÁST

„PÉTER ÉS PÁL, TUDJUK, NYÁRBAN...”

Valóban méltó és igazságos, hogy Péter, az apostolfejedelem és Pál, a népek térítő apostola egyaránt olyan kiemelt helyen szerepeljenek a naptárban. Június 29-e kettejük igazi névünnepe, nem a januári Pál- és a februári Péter-nap. Már csak azért is, mert a legendai hagyomány szerint mindkettőjüket ezen a napon végezték ki Kr. u. 67-ben, Rómában. Pétert keresztire feszítették – saját kérésére fejjel lefelé, mert nem tartotta illendőnek, hogy úgy haljon meg, mint mestere –, Pált lefejezték; mint római polgárt e tisztességes halál mód megillette.

ÜNNEPEINK

Az ünnepek nem csupán arra szolgálnak, hogy egy-egy hittitokról, egyházi eseményről megemlékezzünk és hogy az Isten iránti szeretetünket és ragaszkodásunkat azzal is megmutassuk, hogy keresztényekhez illő módon megüljük azokat, hanem másrészt azt a célt is szolgálják, hogy a szürke hétköznapi forgatagából időnként kiemeljenek bennünket, ünneplő ruhát öltve, a templom tömjén és virágillatú légkörébe, miliójébe áthelyezkedve az Isten mellett önmagunkra és egymásra is irányítsa figyelmünket. A Húsvét szent ünnepét követő időszakban pedig jó néhány ilyen ünnep található.

Mennybemenetel (Áldozócsütörtök) Ezen az ünnepen meglékezik egyházunk a feltámadás utáni negyvenedik napról, amikor Jézus befejezve földi tartózkodását, elbúcsúzik apostolaitól, és visszatér a menyei dicsőségbe.

Fontos ünnep: egyrészt a Menny felé fordítja figyelmünket. Azt akarja a szívünkbe vésni, hogy nekünk, keresztényeknek mindenkor úgy kell élni, viselkedni, beszélni, hogy sosem tévesztjük szem elől a végső célt, a lélek üdvösségét. Ugyanakkor az apostoloknak adott missziós küldetés hozzánk is szól: nekünk is hittérítőivé kell válnunk a mennybemenő Krisztusnak. Ott kell misszionálnunk, ahol élünk: a családban, a munkahelyen, iskolában, utcában, lakótömbben, ahol élünk. „Úgy fényeskedjék a ti világosságtok az emberek előtt, hogy látván jócselekedeteiteket, dicsőítsék menyeyi Atyátokat!”

Pünkösöd. A Szentlélek Isten eljövételének ünnepe és az Anyaszentegyház születésnapja. A mennybemenetel utáni tizedik napon nagy szélvihar közepette a Szentlélek tüzes lángnyelvek alakjában leszáll a félnék, aggódó apostolokra, s ez tüzeslelkű, bátor hitszónokokká, Krisztusért meghalni is kész misszionáriusokká teszi őket. S mivel ezután kezdik el a világ minden táján Krisztus evangéliumának hirdetését, ezért mint Egyházunk születésnapját is üljük. Személyes pünkösödünkre, bérálásunkra emlékeztet bennünket minden évben a Szentlélek Isten ünnepe. Ekkor kaptuk meg az Ő hét ajándékát, amelyek: Bölcsesség, Értelem, Jótanács, Tudomány, Lelki erősség, Jámorság, Istenfélelem. Kérjük gyakran a Szentlelket: újítsa, frissítse fel bennünk e hét lelki ajándékot, hogy az Ő vezetése alatt, a szentírásbeli Máriaéhoz, Lázár nővéréhez hasonlóan mi is mindig a „jobbik részt” tudjuk válasz-

tani, -azt az utat, ami az élő Istenkapcsolaton, imádságon, a szentségeken, a jócselekedeteiken keresztül az örök üdvösségre vezet.

Elsőáldozás. Május 20-án 23 gyermek vehette magához először Jézus testét az oltáriszentségben. Az egyik legszebb napja a keresztény ember életének. Találkozás Jézussal... Mekkora az öröm az emmauszi tanítványokban, amikor felfedezik útítársukban a Feltámadottat. Mekkora örömmel karolja át Mária Magdolna Krisztus lábát, amikor fölismeri, hogy nem a kertész, hanem Krisztus áll előtte. Mekkora az öröm Péterben, amikor látja a feltámadt Jézust a Genezáreti tó partján ülni: nem tudja kivárni, amíg bárkájuk kiköt, hanem ruhástul ugrik a tó vizébe és úszik, hogy minél előbb Krisztussal lehessen! Ilyen öröm nekünk, katolikus keresztényeknek, amikor a szentáldozásban mi is találkozhatunk Jézussal. Ezért különös öröm nekünk a gyermekek e szép ünnepe. Sajnos, jó néhányuk, mint minden évben, először, és egyben utoljára veszi magához az Oltáriszentséget. Itt az elsőáldozás a szülők szemében csupán csak egy népszokás, jó alkalom az új ruha bemutatására, flancolásra, fotózkodásra és egy kiadós ebédre. De Istennek hála, minden évben elsőáldoznak olyan gyermekek is, akik megmaradnak a Szentségi Jézus karjai között, és ez a szép nap egy szép szentségi élet nyitánya. Imádkozzunk, hogy idei elsőáldozóink között ez utóbbiakból legyen több!

Úrnapija, az Oltáriszentség ünnepe. Különösen szép, kedves ünnepünk. Az Oltáriszentséget díszes tartóban, virágszirommal teleszórt úton ünnepi körmenetben kivisszük a templom falain kívülre, hogy megmutassuk a világnak Egyházunk legnagyobb kincsét, a Szentségben jelenlevő Krisztust. Sok helyen szokás, hogy nem csupán a templomkertben, hanem nagyobb körmenetet tartva építik fel a pazarul felvirágozott négy úrnapi oltárt. Jövő esztendőben terveink szerint már mi is a templombúcsú körmenet útvonalát követő úton tartjuk meg az úrnapi körmenetet, hisz a lényeg nem a templomkertben való „körülsetés”, hanem a hitünknek a világ előtt való megvallása. Ezért fontos, hogy a körmeneteken imádkozva, énekelve, hitvalló módon vegyünk részt, ne beszélgetve, nevetgélve. Az ilyen hívő nem hogy hitvalló lenne, hanem a tiszteletlenség bűnét követi el a szentségi Jézus iránt.

Ez a szép ünnep az Oltáriszentség felé irányítja a figyelmünket. Arra, hogy mekkora ajándékot ad nekünk Krisztus, amikor az utolsó vacsorán nekünk adja megát a kenyéren és borban. Arra, hogy mekkora kegyelem, ha tiszta lélekkel magamhoz vehetem Őt a szentostyában. De Aquinói Szt. Tamás szekvenciájában komolyan figyelmeztet is: „*Veszi jó és veszi vétkes, ám gyümölcse vajmi kétes: élet vagy elkárhozás...*” Ezek az ősi sorok komolyan figyelmeztetnek: csak tiszta lélekkel, szentgyónásban megtisztulva járulhatok szentáldozáshoz. Téves az elgondolás, hogy a húsvéti gyónás elegendő ahhoz, hogy aztán egész évben áldozhassak! Rendszeres áldozónak rendszeresen kell gyónnia. (Erre szolgál pl. az elsőpéntek!) Csak végighallgatott szentmisében lehet áldozni! Ha elkésem a szentmiséről, abban a misében már nem áldozhatok. Odafigyelek a szentáldozáskor: összeszedetten, figyelmesen, imádkozva vegyem magamhoz az Oltáriszentséget, hiszen maga Jézus tér hozzám abban a pillanatban, hogy megerősítöm, útítársam legyen.

Kézbeáldozók figyeljenek, hogy az Oltáriszentség morzsái nehegyre hulljanak: a legkisebb, liszt-szemnyi morzsában is jelen van Krisztus! Ezért sokkal üdvösebb a nyelvre való áldozás, - nem áll fenn veszélye a szentostya tiszteletlen kezelésének, földre ejtésének, stb. Csak tiszta kézbe áldozunk! Ezekre mind komolyan oda kell figyelni!

Kedves Testvérek! Ezek a szép ünnepek, mint látjuk, mind tanítanak bennünket, hogy mind tökéletesebben gyakoroljuk hitünket, mind elmélyültebben ismerjük meg a minket üdvözíteni akaró Krisztust.

Isten adja mindnyájunknak, hogy megértve ünnepeink üzenetét, megragadva az eszközöket, melyeket felénk nyújtanak, igyekezzünk a megígért Örök Boldogság felé!

Czank Gábor plébános

Az aranyárga búzakalászonokon végigsimít a nyári szél, s mint a bársony, úgy változik a fény a búzamezőn. A szélén kékellő búzavirág, mellette pipacs virít, s valahol kakukk hívja a párját.

A nyári szabadságok ideje elkezdődött, s vele egy egész világra szóló népvándorlás. Az orvosok szerint legalább három hetet egyfolytában kellene pihennünk minden évben, hogy a szervezet kellően regenerálódjék, s az egész évi túlhajszoltságot valahogy helyrebillentsük.

Érdekes megfigyelni, hogy különböző szemléletű, életfelfogású emberek ebben a kérdésben közös nevezőre tudnak jutni, legyen bármi szabadságuk úti célja: jól akarják magukat érezni, valami szépet, jót akarnak látni, átélni. Az édeni viszonyokat próbáljuk megtalálni a Földön? Vagy csak annak a néhány hónapos harmóniának az újraelérésére vágyunk, amit születésünk előtt megtapasztaltunk? S amitől — talán ami mindennapi tevékenységünk miatt is — egyre távolabb kerülünk?

De hiába fizetünk be egy csillagászati árú luxusüdülésre, ha az év folyamán nem eddük magunkra arra, hogy a víz csobogását, a szellő hangját, a virágok szépségét magunkba fogadjuk, s a törvényt sejtve-megértve gazdagítsuk életünket. Csak annyit tudunk megélni a világ szépségéből, amennyire életünk folyamán lelkünkben a talajt erre előkészítjük.

KÖR-KÉRDÉS

Itt a nyár! A pihenés, kikapcsolódás, a feltöltődés időszaka. Az egyházi év az adventben a szeretet gyakorlásának ad teret, a nagybőjtben a bűnbánat, a lelki megtisztulás, megújulás lehetőségét nyújtja, a nyár a hitben való tudás, elmélyülés csendes óráit ajánlja fel. Ritkán gondolunk erre, és szánunk rá időt, pedig egész évre kapnánk szilárd világnézeti alapot. Megkérdeztünk két keresztény értelmiségi embert:

Hogyan tölti meg a nyári pihenés időszakát vallási tartalommal?

Nagypál Csaba

A Bibliát magammal viszem a nyaralásra is. Egy délbataloni kis faluban van egy kis szabadtéri kápolna, nyáron mindig itt tartják a vasárnapi Szentmiséket, amikor az időjárás engedi. Hatalmas platánfákkal teli utcán van a kápolna, szinte mindenki megáll a mise alatt, akinek arra van dolga. A mise végére megtelik az utca. Meghitt és szép. Nagyon jó érzés ott lenni, megállni egy kicsit, meghallgatni az evangéliumot, a prédikációt és hálát adni Istennek, hogy újra itt lehettem.

Veronika nővér

Számomra a nyári szünidő a találkozások időszaka, amelynek gyümölcse Isten kegyelmei által a fizikai, lelki felüdülés. Amikor a szüleimmel és a testvérem családjával találkozom, aktívan bekapcsolodom a helyi egyházközség életébe, előfordult, hogy Mátraverebély-Szentkútra zárandokoltunk a hívekkel. Tanúságtételként éltem meg iskolanővéreként együtt imádkozni a zárandokokkal. Nyaranta a nővértársaimmal lehetőségem nyílik részt venni egyhetes lelki gyakorlaton, amely egy mélyebb, személyesebb találkozást jelent az Istennel és az ebből fakadó boldogságot. Szeretek olvasni lelki könyveket is, különösen Anselm Grün írásait kedvelem, de sokat jelent Raniero Cantalamessa kapucinus szerzetes könyve: Megszentelődésünk forrása az Eucharisztia. Idén augusztusban az iskolanővérek társult tagjaival veszek részt egy zárandoklaton, akikkel év közben is havonta találkoztam és különböző lelki témákról beszélgettünk. Ők világi hívőkként Boldog Terézia anya karizmái szerint élnek saját életállapotuknak megfelelően. Napi személyes imáim a nyár folyamán is erősítik hitem és erőforrásul szolgálnak.

VAKÁCIÓBÓL JELES

A nyári vakáció lehet a szabad tanulás ideje gyerekeink számára. Ilyenkor próbálhatják ki mindazokat a dolgokat, amikre a tanév idején nincs lehetőség. Vajon tényleg fennmarad-e a papír, és elsüllyed-e a kavics? Mikor süllyed el a papírcsónak, és mi lesz, ha az imént még úszó papír- vagy műanyag csónakot nehezzel pakoljuk meg? Van, aki arra kíváncsi, milyen lehet az almálé narancslével, a tejfőlős kukorica vagy a saját készítésű gyümölcssaláta, vagy hogyan kell a palacsintát feldobni úgy, hogy az a serpenyőbe hulljon vissza. Izgalmas lehet bogarakat, katicákat, szöcskét, sáskát fogni, egy-egy napig üvegben tartani, etetni, megfigyelni. Majdnem mindenkit hajt valamiféle kíváncsiság, csak elég rugalmas hozzáállásra van szükség...

Kolumbusz Amerikában találkozik két indiánnal.
Megkérdezi a fiatalabbat: - Mondja, maga inka? - Igen.
- És a társa? - Ő még inkább.

- Két légy sétál Robinson fején. Egyszer csak megszólal az egyik:
- Most megyek... Majd Pénteken találkozunk...

szent lecke

KIARADT A LÉLEK

Elmúlt a húsvéti időszak, Pünkösdkor újra átélhettük a Szentlélek kiadását. De ki is nekünk ez a Lélek?

A Szentírás úgy mutatja be a Szentleket, mint a **hózzánk legközelebb lévő Istent**, öbenne s az ő segítségével találkozunk az Atya Istennel. Segítségével alakítja ki az ember, a szellemi, a lelki kapcsolatát az Istennel. Jézus kapcsolatát a lélekkel legjellegzetesebben mutatja be a Jordán folyónál történt megkeresztelkedése. Jézus minden tevékenységét a Lélek erejével végzi, sőt az evangélisták úgy írják le, hogy minden, amit Jézus tesz az a „Lélek műve”, Jézus a „Lélek erejében” tevékenykedik. Jézusnak az Atyához fűződő kapcsolata és küldetése a Lélek segítségével történik.

A Szentlélek az Újszövetségben, mint ajándék jelenik meg, az **Atya ajándéka** számunkra. János evangélista fejt ki bővebben, hogy a Szentlélek ajándékozása az Atya kezében van. Jézus a lélek által üresíti ki magát és ajándékozta magát teljesen az Atyának. János evangéliumában a Lélek egyben vigasztaló is. Az embernek a felépülő Isten kapcsolata mindig a Lélek műve.

A jövőben épülő kapcsolat is, ezért a Szentlélekről szokták mondani leggyakrabban, hogy eljön.

Az Egyház is a Lélek műve, hisszük, hogy Ő hívja létre az egyházat és vezeti, hogy a kapcsolat az Istennel az idők végéig megmaradjon közte és az Egyház között.

Az Apostolok Cselekedetei című könyvben a pünkösdi lélek kiadása teszi mássá az apostolokat, oldja fel félelmüket a világtól, világosítja meg értelmüket, hogy Jézusban felismerjék a megváltót, és az általuk alapított közösségeket a Lélek öröme hatja át.

Az Istennel személyes kapcsolatba lépett ember is hihetetlenül meg tud változni. Az elmélyült vallásosság mindig a Lélek műve. A lélek indítja imádságra az embert, adja meg szenvedések között is a hit örömét. Jézus előre látta a hívek megpróbáltatásait, fizikai és lelki értelemben is. Ezért ígéri meg, hogy elküldi az „**igazság lelkét**” a vigasztalót.

Nagy kérdés, hogy a mi lelkünket milyen erők járók át? A Szentlélek ereje, megvilágosítása, vagy más belső indulatokat vélünk a Lélek indításainak?

-hvgy-

PÜNKÖSDI KAPU

A pünkösdi Egyházunk egyik legnagyobb ünnepe. Ötven nappal húsvét után arra emlékeztünk, hogy Krisztus mennybemenetelét követően a Szentlélek eltöltötte az apostolokat és Máriát. Zúgás támadt, és a Szentlélek lángnyelvek formájában ereszkedett le rájuk.

Mint minden fontos ünnephez, ehhez is számos szokás kapcsolódott a keresztény nép körében. Ismerünk ilyen szokásokat Makóról is. Makó katolikus hívei ekkor zöld ágakkal, főként bodzafagallyakkal, bodzavirágokkal és más virágokkal díszítették házaik kapuit, kerítéseit. A bodzát azután sokan ott hagyták megszáradni, hogy télen gyógyteát főzzenek belőle. „Piros pünkösdi napján” már a hajnali órákban elindultak a város széléről, „Bécsből” az ünnep elmaradhatatlan bejelentői, a cigányzenészek. Meg-megálltak a lányok ablakai alatt, s fölsendült a nóta:

„Nem anyától lettél, Rózsafán termettél,
Piros pünkösdi napján, Hajnalban születted.”

A templomokban ünnepi istentiszteleteket tartottak, szentmiséket mondtak. A délutánt bálak, mulatságok, a Maros-parton tartott majálisok zárták. Az este közeledtével vagy éppen utána az emberek zöld ágakkal a kezükben, énekelve tértek a városba vissza. A szokások azonban később megkoptak, a múlt rendszerben pedig az egyházi szertartások kivételével teljesen megszűntek.

Ebben hozott változást az 1993-as év. Ekkor a plébánia cserkészei, a Szent István Király Cserkészcsapat tagjai elevenítették föl a régi szokást, és Redőcsné Irénke néni javaslatára pünkösdkor, a Szentleket várva földíszítették a templom, a templom kert és a plébánia kapuit. Első alkalommal az idők arcát csodálkozás és öröm töltötte el. Mintha a fiatalságuk tért volna vissza. A hagyomány azóta is él, sőt, példánk nyomán pünkösdkor a Makó néhány kapuja ismét virágdíszrel köszönti a Szentlélek eljövételét.

A RÓZSACSOKOR

Az idén huszadik alkalommal díszítettük föl a templom kapuját pünkösdi ünnepén. Míg volt 7 órai mise, a munkát hajnal öt óra, fél hatkor kezdtük. A 7-es mise megszűntével már elég 7 órakor munkához fogni, s a gyakorlatnak köszönhetően egy óra alatt kész vagyunk a vele. A hívek által hozott virágok mennyisége az utóbbi időben, mi tagadás, sajnos fogyott, de minden pünkösdvásárnap reggel ott fogadott bennünket a templom kapuján egészen magasra fölakasztva egy gyönyörű, nagy rózsacsokor. Vagy a templomot építő Engl Antal püspök címerét vagy a kapu fogantyúját díszítettük vele. Az adományozó mindvégig névtelen maradt. Az idén azonban már nem várt bennünket rózsacsokor. Rossz érzés volt ezt látni. Nem tudjuk, a segítőnkkel mi történt. Elköltözött, beteg vagy ezen a pünkösdi reggelen már odaátról nézett bennünket? Mégis ott volt velünk, ismeretlenül is föl-, földíztük alakját.

Orbán Imre

MÁLTAI CSALÁDI NAP MAKÓN

2012. május 19-én tartotta a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Makói Csoportja, a József Attila Múzeummal karöltve, dr. Halmágyi Pál igazgató úr támogatásával, hagyományteremtő Családi Napját a múzeum skanzenjében. A színes programok között a mindenki megtalálhatta a számára megfelelő. Akik kézügyességüket szerették volna kipróbálni, azok az egyik helyszínen Pintér Attiláné Anikó múzeumpedagógus és Kovács Judit tanárnő segítségével kipróbálhatták milyen a nemezelés, a másikon, pedig Pintér Attila vezetésével az agyagozás fortélyait leshették el a gyerekek és a felnőttek is. A szép és tágas környezetben lehetőség nyílt arra is, hogy az 1509. sz. Szt. László Cserkészcsapat tagjai megmutathassák, hogy mit tudnak. A cserkészjátékokba sok más gyermek is bekapcsolódott. A játékokat és a csapatot Hedvig nővér és Miklái István vezetésével mutatták be.

A Családi nap fénypontja a Mentés Másként Trió csángó koncertje és táncháza volt. Őket Vincze Klára néprajzos mutatta be a jelenlévőknek. Jó volt látni, hogy az édesapák a lányukkal, az édesanyák a fiúkkal bekapcsolódtak a táncba.

A zenekar temperamentumának köszönhetően még a férfiak is összeálltak egy körtánc erejéig. Ez a családi program nagyon jó, családias hangulatban, estebe hajlóan fejeződött be.

A résztvevők között a családok minden korosztálya 1-től majd 90 éves korig képviseltette magát, s mindannyiuknak az volt a véleménye: Legyen máskor is Máltai Családi Nap, hogy békésen és felszabadultan együtt lehessen, játszhasson a család apraja és nagyja - a régi és új barátokkal.

Programunk segítőinek, valamint támogatóinak ezúton szeretnénk megköszönni segítségüket.

Templomi közösségünk az utóbbi évben egy új taggal „gyarapodott”. Az ismeretlen, ám munkája révén mégis ismerős fiatalember nem más, mint Jéger Szabolcs. Őt kértük, hogy meséljen magáról.

- Munkád kapcsán nagyon sokan ismernek Makón, de a családdról csak a szűkebb ismerősök, munkatársak. Mesélnél róluk?

- Párom már hosszú ideje kitart mellettem, történjen velem bármi is. Kapcsolatunknak komoly kihívásokkal kellett már szembenéznie, hiszen sok akadály gördült már elém, de ő volt olyan erős, hogy mellettem maradt és ez az erő végül egy családdá kovácsolt minket. Nagy izgalommal vártuk kislányunkat, aki idén április 13-án született, és bizony új helyzetet teremtett az életünkben. Luca érkezése hatalmas áldás, és nagyon szép feladat nekünk, és természetesen a nagyszülőknek is, akik komolyan kiveszik a részüket a kis jövevény nevelgetésében. Anita nagyon gyorsan belerázódott az anyai szerepkörbe, és alázattal teszi mindazt, amit ilyenkor egy anyának tenni kell.

- Egyházunkban mindig különleges öröm, ha egy felnőtt a keresettség szentségében részesül. Hogy jutottál el a krisztusi hitben idáig?

- Volt egy pont az életemben, amikor egyszerűen nem értettem, hogy hova is tűntek a mindennapjainkból az igazi értékek, kilátástalannak éreztem a jövőt és bizonytalannak a jelent. Ekkor teljesen véletlenül egy Szent-István életéről írt kis összefoglalás került a kezembe, és az igen mélyen érintett. Meghatott, hogy mennyire elkötelezetten hitt Istenben, a nemzetben, és talán ez volt az ami először fordította a figyelmemet a hagyományos katolikus értékrend felé. Aztán mégis elég hosszú út vezetett a keresztkedéseimig: Laurinyecz Misi atya tábori miséjétől kezdve, a Bőjte Csabával történt személyes találkozásig, egy rám nagy hatást gyakorolt csíksomlyói zárandoklaton át értem végül ide. Még 2004-ben a balesetem után egy néni azt mondta: „Fiam, te Mária kötőjébe estél!” nem értettem, hogy ezzel mit akar mondani, ma már tudom. Nagyon örülök, hogy Fidelis nővér elvállalta ezt a feladatot, és a keresztszülőm lett. Nagyszerű érzés volt megvallani a hitemet az egész közösség előtt, so-kaig készültem rá és nagyon izgatott voltam.

- Sok éven át voltál a Makói Városi Televízió szerkesztő-műsorvezetője, riportere. Mostanában viszont Budapesten dolgozol. Hogy kerültél oda és mit is csinálsz pontosan?

- Tíz évet dolgoztam a Makói VTV-nél. Nagyon szép évek voltak, igazán szerettem. Itt tanultam meg a szakmát, és igazi barátokat is szereztem, de úgy éreztem, hogy itt volt az ideje váltani. Főiskolai és más képzési formában is igyekeztem fejleszteni a tudásomat, és talán ennek is köszönhetően jött egy lehetőség, amit nem hagyhattam ki. Lassan már egy éve szerkesztő vagyok a PVTV-nél, ami egy tematikus horgász- és vadász televízió. Én elsősorban horgászattal kapcsolatos filmeket készítek, ami nagy kihívás, de nagyon szeretem. A budapesti létet viszont nagyon nehezen tudtam megszokni, egyszerűen nem ment. Hiányzott a családom. Hála Istennek a főnökeim igen empatikusak, és az ő jóvoltukból most már itthonról is elvégezhetem a munkám nagy

részét, és így több időt tölthetek a szeretteimmel. Minden nap kérem Istent, hogy adjon erőt a munkámhoz, és kitartást, hogy a feladatomat a lehető legjobban végezhessem el.

- A médiában dolgozol. Az egyházak egyre több területen meghatározóak a társadalmi életben. Gondolok itt az oktatásra, a szociális és kulturális területre. Hogyan látod, szerinted kellő mértékben mutatja be az egyház hétköznapjait a televízió, rádió, nyomtatott és elektronikus sajtó?

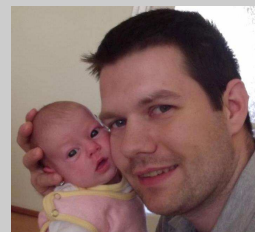
- Be kell valljam, hogy nagyon keveset nézem a tv-t, a napi hírekről leginkább az internetről tájékozodom. Úgy hiszem, hogy a sok baj és csapás mellett az emberek ki vannak éhezve a lelki táplálékra is, de azt talán nem jól tálalják a műsorok készítői. Csupán a közszolgálati médiumra korlátozódnak a rendszeres egyházi műsorok, ezen kívül szinte csak a nagy ünnepek alkalomával kapnak hangsúlyt az egyházi események, pedig a keresztény életforma sokkal több annál, minthogy egy-egy körmenetről, vagy zárandoklatról - mondjuk szombaton koradélután, amikor a legkisebb a tv nézettsége - számoljanak be. Budapesten is fogató a Mária Rádió, amit ha tehetem rendszeresen hallgatok. Remek műsorokat sugároznak pedig csupán adományokból tartják fent magukat.

- Újdonsült apukaként, sokszor távol a családtól nem sok idő lehet kikapcsolódni, de ha jut egy kis idő rá, akkor mivel szeretsz foglalkozni szabadidődben?

- Az ingázás a főváros és Makó között felemészített minden szabadidőmet és energiámat is, így már régen nem tudtam egyedül a saját magányomban eljutni horgászni, amit egyébként nagyon szeretek. Előszeretettel látogatok a labdarúgó mérkőzéseket, és szívesen megnézek szinte minden élő sportközvetítést a televízióban. Szeretek a konyhában is serénykedni, elsősorban a kelt tészták sütése érdekel. Remélem, hogy ezt a tudományomat majd az idej Gyermekemissziós tábor résztvevői is megismerik, hiszen azt tervezzük, hogy közösen sütünk majd nekik kürtőskalácsot, hagyományosan faszénparázzson. Szeretném, ha a kislányommal minél több időt tölthetnék közösen a szabadban, ezért mostanában egy kis gyümölcsös gondozásának gondolatával is kacérkodom.

- A keresettség értelmiséghez tartozol most már. Miben látod feladatát ennek a rétegnek a társadalomban? Érdemes lenne-e egy ilyen csoportot létrehozni az egyházközösségünkben?

- Szívesen lennék tagja egy ilyen csoportnak, igazi megtiszteltetésnek venném! Sajnálom, hogy az egyház ma már nem úgy jelenik meg a legtöbb fiatal értékrendjében, mint magától értetődő, kötelező erővel bíró társadalmi intézmény. Az erkölcsi, és életviteli kérdéseikre sem tőle várják a választ, sőt sokan bizalmatlanok is vele szemben. Nekünk be kell bizonyítsuk, hogy a Krisztusi út az egyetlen járható út, mert az vezet a társadalom és a mi üdvözülésünkhöz is. Ez igazán komoly feladat. Szeretném, ha a kislányom is ilyen értékrendben nőne fel, de ez csak rajtunk múlik.

Felelős kiadó:
Czank Gábor plébános
Szerkesztő: Szűcs Tamás
Tördelés: Hudák Szabolcs
Fejléc: Brzózka Marek

A szerkesztőség címe:
Szent István Király Plébánia
6900 Makó,
Szent István tér 22/a
makobelvegysz@mac.com
Tel.: 06-20-464-2637

Keresztek április 8. óta: Jéger Szabolcs, Ádók Robin, Xu Leila, Gyüre Brigitta, Gyüre Laura, Gyüre Dorina, Varga Réka, Vajna Ágnes, Zsivola Csenge, Tóth Dominik, Deneus Eliza, Lengyel Boglárka, Lengyel Maja, Mándoki Alex, Mándoki Klaudia, Kabát Goldina, Varga Sándor, Rontó Bernadett, Rontó Melánia, Rontó Erik, Gulyás Regina, Gulyás Cintia, Gulyás Kevin, Dohar Ármin, Tamás Nóra, György-Kieta Merse János, Széll Zalán, Mágóri Péter, Hajdú Dorka, Rotár Balázs
Előszó (2012. május 20.): Ádók Robin, Ádók Eliza, Beinschroth Ninett, Czervenkó Ákos, Dancsi Péter, Hudák Anna, Jankó Dominik, Kurusa Diána,

Kőrösi Dóra, Magyar Gábor, Matajsz Patrik, Nyerges Bálint, Pipicz Gábor, Rác Róbert, Reisz Gábor, Széll Zalán, Szurmik Dóra, Stachó Natália, Tilimpás Laura, Vajda Vendel, Varga Réka, Varró Patrik, Rontó Bernadett

Házasságok április 8. óta: Kaizer András és Garai Sárolda, Balogh Andor és Nagy-György Orsolya, Savanya László és Suszter Nikolett, Szabó András és Turi Bianka
Elhunytak április 8. óta: Kovács Ilona, Kozserán Miklós, Medve Jánosné Mészáros Mária, Gajdi Erzsébet, Rác László, Erdei Imréné Nagy Irén, Marjai Csanád